

**ПАМ'ЯТІ
ОРИЩИНА СТЕПАНА ВАСИЛЬОВИЧА
(14.07.1955-14.05.2012)**

Оришин Степан Васильович, начальник науково-дослідної частини Львівського національного університету імені Івана Франка, кандидат хімічних наук, доцент кафедри аналітичної хімії відійшов у вічність 14 травня 2012 року після важкої виснажливої хвороби.

Степан Оришин народився 14 липня 1955 р. у с. Підмихайлівці Рогатинського р-ну Івано-Франківської обл. Після закінчення середньої школи у 1972 р. вступив на хімічний факультет, який із відзнакою закінчив 1977 р. Науковими дослідженнями в галузі кристалохімії тернарних фосфідів перехідних металів зацікавився, працюючи в студентському науковому гуртку кафедри аналітичної хімії під керівництвом проф. Ю.Б. Кузьми.

Після закінчення університету працював інженером, а згодом молодшим науковим співробітником кафедри аналітичної хімії (1977–1978). У 1978 р. вступив до аспірантури при кафедрі аналітичної хімії. Після закінчення аспірантури з 1981 по 1991 рр. очолював науково-дослідну лабораторію кафедри аналітичної хімії (НДЛ-22). Кандидатську дисертацію на тему “Взаємодія фосфору і металів тріади заліза з металами VI а, VII а груп” захистив у Львові 1984 р.

Упродовж 1991–1992 рр. С.В. Оришин працював на посадах наукового, старшого наукового співробітника кафедри аналітичної хімії, у 1992–1993 – заступника декана хімічного факультету з наукової роботи, а з 1993 року і до останніх днів життя обіймав посаду заступника проректора з наукової роботи Львівського національного університету імені Івана Франка.

У 1992 р. Степан Оришин отримав учене звання старшого наукового співробітника, а у 1998 – доцента кафедри аналітичної хімії.

Наукові зацікавлення С.В. Оришина – кристалохімія тернарних пніктидів рідкісноземельних і перехідних металів, діаграми фазових рівноваг потрійних систем з участю фосфору, арсену, стибію. Уперше синтезував і дослідив кристалічну структуру понад 150 тернарних сполук, 26 з яких належать до нових структурних типів неорганічних сполук. З його участю побудовано ізотермічні перерізи діаграм стану понад 20 потрійних систем. За результатами досліджень отримано один патент та опубліковано понад 150 наукових праць. Упродовж більше десяти років С.В. Оришин був науковим керівником низки держбюджетних тем та дослідницьких грантів із залученням коштів закордонних організацій.

Степан Орищин постійно вдосконалював свої знання і вміння, кількаразово проходив наукові стажування у провідних лабораторіях Західної Європи, зокрема у 1987 р. мав річне стажування в лабораторії кристалографії Вроцлавського університету (Польща) під керівництвом проф. Тадеуша Глов'яка, у 1999 р. – отримав стипендію високого рівня від французького уряду (French Ministry of National Education, Research, and Technology) в Університеті Ренн-1 (м. Ренн, Франція), у 2002–2003 рр. – запрошений професор цього ж університету. За час стажування С.В. Орищин вивчив польську та французьку мови, якими вільно спілкувався.

Степан Васильович розпочав викладацьку діяльність, працюючи науковим співробітником, – керував науково-дослідною роботою студентів, які спеціалізувалися на кафедрі аналітичної хімії, консулював їх під час виконання курсових та дипломних робіт, проводив практичні і лабораторні заняття. Працюючи на посаді доцента, розробив навчальні програми курсів за вибором студента “Рентгенівські методи аналізу” та “Комплексні сполуки в аналітичній хімії”, які читав для студентів ОКР “Магістр” кафедри аналітичної хімії.

Під науковим керівництвом С.В. Орищина захищено три дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата хімічних наук, з них одна – під спільним керівництвом разом з проф. Жан-Ів Півонном з Університету Ренн-1. Його колишні аспіранти нині працюють у провідних науково-дослідних лабораторіях Німеччини та Канади.

С.В. Орищин практично завершив роботу над докторською дисертацією на тему “Взаємодія Фосфору, Арсену, Стибію з перехідними металами III, VI–VIII груп”, яку, на жаль, не встиг захистити.

Степан Орищин був не лише високоерудованим науковцем, педагогом, а й добрим сім'янином, турботливим батьком, чудовою людиною, чуйним, доброзичливим, безкорисливим другом, завжди приходив на допомогу тим, хто її потребував, користувався повагою серед співробітників і студентів факультету та університету.

Світла пам'ять про Орищина Степана Васильовича назавжди збережеться у серцях його рідних, друзів, колег.

Друзі, колеги